Kam naudojami nelankstūs plieniniai pavadėliai?

Parašė salmo.lt
Pirmadienis, 03 Birželis 2013 15:22

Ne vieną dešimtmetį konstruktoriai ir dizaineriai, panaudodami naujausias technologijas ir medžiagas, konstravo kuo elastingesnius metalinius pavadėlius lydekų žūklei, nes be jų išsiversti neįmanoma, o stangrūs pavadėliai iškraipo spiningo masalų, ypač voblerių, žaismą. Bet dabar staiga paaiškėjo, kad naujos kartos neįsivaizduojamai lankstūs plieniniai, suvyti iš 49 mikrogijų, netinka meškerioti naudojant „jerb bait“ tipo masalus.

Chaotiškas judėjimas

„Jerk bait“ masalus arba kitaip - voblerius be liežuvėlių daugelis spininginkų įsivaizduoja stereotipiškai – didelius, labai masyvius ir nerangius. Todėl kartais galima išgirsti nuomonę, kad elastingi pavadėliai paprasčiausiai neatlaiko apkrovų, kurios kyla stipriau trūktelėjus šimtgraminį masalą, gerokai primenantį nuspalvintą pliauską. Tačiau yra ir visai mažų bei lengvų (nuo 20 g) „jerk bait“ masalų, bet elastingi pavadėliai nesiderina ir su jais. Tad reikalas čia – ne masalo masėje, o, be jokios, abejonės, savybėse.

Kodėl meškerioti „jerk bait“ masalais tinka ne visi, o tik specialūs pavadėliai, kurie turi būti palyginti neilgi ir tik keliais centimetrais viršyti masalo ilgį. Bet tai ne viskas: pavadėliai turi būti dar ir nelankstūs kaip pagaikštis. Ekspertai teigia, kad taip yra todėl, jog tokiais masalais spininguojama ypatingu stiliumi – jie plukdomi šuoliukais arba šuoliukų serijomis, tarp kurių – įvairaus ilgio pauzės, kartais siekiančios kelioliką sekundžių. Būtent pauzių metu, kai spinigininkas nevynioja valo, pavadėlis nejuda pirmyn, o džerkas dar gana ilgai chaotiškai juda iš inercijos. Džerko konstrukcija teoriškai turi užtikrinti būtent chaotišką blaškymasi, imituojantį negaluojančios ar sužeistos masalinės žuvelės judesius.

Netipiška elgsena

Kartais net pabrėžiama, kad džerkas visada plaukia zigzagais. Bet taip yra ne visada – vobleris be liežuvėlio yra pakankamai nenuspėjamas ir dažnai iriasi kaip kietakaktis mulas tiesiai į priekį, o tada jis užplaukia ant pavadėlio. Toks kontaktas paprastai baigiasi tuo, kad masalo kabliukai susikabina su pavadėliu. Jei pavadėlis – elastingas, tai toks dalykas įvyksta būtinai, nes pavadėlis susiringuoja. Tokiu atveju viskas eina šuniui ant uodegos, tenka traukti masalą iš vandens ir vėl užmesti, nes „supančioto“ masalo žaismas iškart „užgęsta“. Tokių situacijų išvengti padeda stangrus pavadėlis iš storokos ir nelanksčios vielos arba iš didelio skersmens fluorokarboninio valo. Stangrų pavadėlį džerkas stumia priekyje savęs kaip lazdą ir tikimybė, kad jį užkabins trišakis, sumažėja iki minimumo. Patys tinkamiausi tokie pavadėliai, kurių kilpučių „užmezgimo“ vietos apvelkamos plastiko vamzdeliais, pakaitinus gluotniai aptempiančiais nelygumus. Plastiko vamzdeliai tuo pačiu užtikrina, kad sukutis viename gale ir segtukas kitame gale būtų nejudrūs, lyg prilituoti.

„Salmo“ inf.